

ked. Årsagen til spørgsmålet er beskæringen af retten til supplerende dagpenge, som vil ramme omkring 30.000 lønmodtagere. Hidtil har man kunnet få supplerende dagpenge i 52 uger, fremover vil det kun være 30 uger. Der er jo altså mennesker, som ønsker et fuldtidsjob, men som kun kan få et deltidsjob og så får suppleret op med dagpenge.

I Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har vi i dag haft besøg af reservetjenere, der har fortalt om kæmpe arrangementer i Bella Centeret, og reservetjenere på Scandlines' færgeruter. Der bliver i Bella Centeret indkaldt 40-100 reservetjenere til nogle få timers arbejde ved meget store arrangementer; det kan fremover ikke lade sig gøre, når man laver den her beskæring af retten til supplerende dagpenge. På tilsvarende måde forholder det sig med fiskeindustriarbejdere fra det nordjyske; de er kun på arbejde, når der er fisk at arbejde med, naturligvis. Det vil fremover heller ikke kunne lade sig gøre, at de kan gøre som hidtil.

Derfor er mit spørgsmål, om De Konservative er imod et fleksibelt arbejdsmarked.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Lars Barfoed (KF):

Nej, det overrasker måske, men Det Konservative Folkeparti er faktisk tilhængere af et fleksibelt arbejdsmarked. Det tror jeg de fleste af os er. Jeg gad nok vide, om der var nogen her i salen, som, hvis de blev spurgt, om de var imod et fleksibelt arbejdsmarked, ville sige: Ja, det er vi, vi ønsker et stift arbejdsmarked. Vi ønsker alle, tror jeg, et fleksibelt arbejdsmarked.

Reglen om begrænsning af supplerende dagpenge er jo netop lavet for at gøre arbejdsmarkedet mere fleksibelt. For at styrke incitamentet til at komme i arbejde og komme i fuldtidsarbejde gør vi det mindre interessant over en lang periode ikke at have et arbejde. Det er simpelt hen for at styrke incitamentet i en tid, hvor der er mangel på arbejdskraft alle mulige steder – styrke incitamentet til at søge job der, hvor jobbene er. Det er det, der er baggrunden for det.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:57

Eigil Andersen (SF):

Problemet er jo, at der netop her er tale om det modsatte af et fleksibelt arbejdsmarked. Der er

tale om, at man skaber et stift arbejdsmarked. Det er nemlig stift i den forstand, at i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver kan anvende en arbejdskraft i nogle få timer, må den arbejdsløse fremover sige nej, fordi vedkommende bliver ringere økonomisk stillet end hidtil. Det vil sige, at den arbejdsløse har en økonomisk fordel ved at være fuldtidsarbejdsløs. Jeg synes jo, at det skrider til himlen, at man bærer sig ad på den måde.

Derudover vil jeg også gerne sige, at det forekommer mig barokt, at man i virkeligheden straffer de arbejdsløse, nemlig ved at skære ned på deres indtægter. Hvis man ville noget, skulle man lave nogle tvangsforanstaltninger over for arbejdsgiverne, herunder også kommunerne.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om det ikke vil være en mere rigtig metode, at man startede med at tvinge arbejdsgiverne til at oprette fuldtidsjob. Derefter kunne man så om nogle år se på reglerne for arbejdsløse for ikke at straffe dem her og nu.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Lars Barfoed (KF):

Jeg er naturligvis enig i, at supplerende dagpenge i en vis udstrækning er positive for det fleksible arbejdsmarked. Problemet er, hvis man i længere perioder kan indrette sig på at kombinere supplerende dagpenge med job; altså sådan, at det ikke er permanente fuldtidsjob, man går efter, fordi der ikke er et tilstrækkeligt incitament til det. Så har det den modsatte effekt. Derfor mener jeg, at det, vi gør her, vil gavne samfundsøkonomien, fordi det vil få flere til at tage fuldtidsstillinger. Jeg tror ikke, man kan gå så langt som til at tvinge arbejdsgiverne til at oprette flere fuldtidsstillinger. Arbejdsgiverne er jo kun interesseret i at oprette job, hvis der er behov for det. Og sådan tror jeg også det vil være i fremtiden.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der bliver plads til en sidste kort bemærkning fra hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:59

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt spørge hr. Lars Barfoed: Når nu ventelisterne på hjerteoperationer og diagnosestillelse er eksploderet fra 2005 til 2007 – så ventetiderne er helt oppe i nærheden af 40 uger for at få stillet en diagnose og 40 uger for at få behandling – er det så udtryk for den prioritering, som